

FOGADÓ

MAGYAR-VENDÉGLŐS

A fogadós, vendéglős és kávésipar, borgazdaság és a pincérérdeket képviselő szaklap.

GRÁD SÁMUEL NY. RA. bornagykereskedő

ajánlja házhoz szállítva fajborait kölcsön hordókban.

Tranzitóborpincék Budafok.

Iroda: Budapest, VII., Aréna-ut 68. sz.
Telefon: József 41-94.

Film-kölcsönző

MOZIT
akar berendezni
villany-mézfény
vagy acélfénnyel?

Kérjen árajánlatot.

HATSCHÉK és FARKAS
Bpest, Károly-körút 26

Telefon
742-78

Vendéglőket,

kávéházakat, fogadókat, minden-
nemű üzleteket bérebe és eladásra.
Bérházakat, családi házakat és
birtokokat legelőnyösebben közvetít

Peskó István bizalmi adás-
vételi irodája
Budapest, VIII., Baross-utca 86. sz. (Szűz-utcai oldal.)

Facsapok, fadugók,
kénlap, ürmértékek,
kádárszerszámok.

CÍFKA JÓZSEF

PINCEGAZDÁSZATI CIKKEK SZAKÜZLETE
BUDAPEST, VILMOS CSÁSZÁR-UT 48. SZ.
(HAJNAL-UTCA SARKÁN.)

Palackok és parafa-
dugók, valamint az összes
pincegazdasági cikkek.

BUDAPESTI VENDÉGLŐSÖK ÉS BORKERESKEDŐK BOR-
ÉS SZESZÁRU-KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA
BUDAPEST, VI., SZOBI-UTCA 6. szám (Eötvös-utca sarok)
TELEFONSZÁM: 93-87.

Pincéjéből a legjobb minő-
ségű ó- és új fajborokat,
továbbá mindennemű
szeszestalt a legelőnyö-
sebb feltételekkel szállít.

TELEFONSZÁM: 93-87.

FOGAK ÉS FOGSOROK

Singer Gyula államilag vizsgázott fogász
Budapest, Rákóczi-ut 38., I. em. 3.

Aranykoronák, szájpadlás nélküli műfogak fogtömések, fog- és gyökérhúzások teljesen érzéketlenül Vidékiek 48 óra alatt kielgittetnek. Vendéglősök és pincérek 20% kedvezményben részesülnek 20 év óta fennálló műtermemben.

CLUB-EXTRABIS és RIZABADIE

szivarkapapír és hüvely
állandóan kapható:

Freyberger Adolf és T^a

wteni cég — magyarországi szivarkapapír és hüvely raktárában
Budapest, VI. kerület, Gróf Zichy Jenő-utca 15. szám.

Csak nagybani eladás!

VENDÉGLŐ 5000 korona napi
italfogyasztással — lakással együtt
350 ezer koronáért eladó

VENDÉGLŐ 3000 korona napi
bevétellel — lakással együtt
180 ezer koronáért eladó
Bővebbet Fuchs Eötvös-u. 4. földsz.

Jégszekrények

és sörkimérőkészülékek szerelését és javítását elvállalja

GRUDER IGNÁC jégszekrények és hűtőberendezések gyártási telepe
BUDAPEST, VII., Rózsa-u. 29. Telefon: József 49—66.

SCHILLER ÉS LÁSZLÓ
tea, rum, cognac, bel- és külföldi borok és likörkülönlegességek nagykereskedése
BUDAPEST, VI., IZABELLA-U. 52.

TELEFON
175-72

Községi nagyvendéglő

mozival, 700,000 korona évi forgalommal,
berendezéssel átadó vagy kisebb birtok-
ért, — közel Budapesthez — elcserélném.

Bárki vagyont szerezheth benne. PAPP
ZOLTÁN községi vendéglős SOLT, Pest-
megye, Via Kunszentmiklós.

Egy jó kar-
ban levő **vendéglői berendezés**

(asztalok, kerti- és Thonet-székek, pult, eladó
jégszekrény, üvegek és poharak, stb.)
Udvarhelyi Miklósnál Rákosliget, Hét-utca 14.

Püspöki uradalmi bérpince r.-t. Vác Központi iroda:
Pincegazdaságok: Budapest, Budafok, Vác Budapest, V., Zrinyi-utca 7.

IVANOVSKY A.

ajánlja házhoz szállítva fajborait kölcsönhordókban

BORNAGYKERESKEDŐ

Borpince: Baross-u. 98. sarokház.
Bejárat a Koszoru-u. oldalon.
Telefon: József 8—53.

Előfizetési árak:

Egy évre 100 K
Fél évre 60 „
Egyes szám 5 „

M. k. postatakarékpénztár
számla 38.990. sz.

FOGADÓ

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Bpest, VIII., Gyulai Pál-u. 9.

Lapmegjelenés:

minden hó 1-én és 15-én

Magyar Vendéglős

Az „Országos Vendéglős Egyesület” hivatalos közlönye

A „Fogadó” és a sörkartell.

Lapunk mostani álláspontja minden olvasónk előtt ismeretes abban a küzdelemben, melyet a vendéglősség a sörkartell ellen folytat, de maga a küzdelem nem az, mert nagyon régi keletű. Hogy tehát kissé tájékoztassuk újabb előfizetőinket ennek a mozgalomnak fejlődéséről, ideiktatjuk kronológikus sorrendben a «Fogadó» hasábjain megjelent cikkek címeit 10 évről. Ez meglehetősen tájékoztatja olvasóinkat, mert a «Fogadó»-nak hosszú, fáradságos, néha reménytelen küzdelmének eredménye az a férfias fellépés, mely most a vendéglősség által kimondott bojkottban nyert kifejezést.

Az 1910. év óta megjelent cikkek címei:

1910. V—15. A sörkartell nyüge. VIII—15. A sörkartell nem oszlik fel. Egy újabb sörkartell. IX—2. Levél a szerkesztőhöz a sörkartell-ügyben. XI—15. A sörkartell «oszlópa».

1911. I—1. A sörkartell nagylelkűsége. I—15. A kartellek ellen. II—1. Megújították a sörkartellt újabb tíz évre. Sörügyben a szombathelyi vendéglősökhöz. II—15. A sörgyár-kartell üzemei. IV—15. A hódmezővásárhelyi sörháború. VI—1. Változások küszöbén. Schmerz a veszprémi sördepos. VII—1. Ki az ur a Dreher-sörgyárban. VII—15. Fiatal a sör. X—1. Védekezés a sördrágítás ellen. X—15. Egy sördepos teleplezett ürelmei. A sör- és pálinkaár emelése. XI—15. A kőbányai sörkartell merénylete. Főlemeltek a sörárakat. Harc a sörkartell ellen. XII. A sörkartell lesben áll! A sörkartell merénylete. Mit művel a sörkartell.

1912. I—1. A sörkartell merénylete. III—15. A sörkartell újabb merénylete. V—1. A söröshordókat hitelesíteni kell. VI—15. Csalás a söröspalackokkal. X—15. A sörgyárak visszaélései.

1913. A sörkartell tapasztalatai. VII—15. Emeljük a sörárakat — a fosztogató konzorcium. IX. Az

új sörgyár és a kartell-sörgyárak. XI—15. Sörmérők károsodása.

1914. VII—1. Olcsó sört a népnek. A marosvásárhelyi kongresszus a sörkartell ellen. VII—15. A pilzeni sör, a politika, meg a kartell. Kartell-tánc — olcsóbb lesz a kőbányai sör. Kevesebb a sör a hordóban. IX—1. Kinek köszönhetik a vendéglősök existenciájukat? XII—1. A háború és a söripar.

1915. I—1. Önvédelem. II—1. A sör ára. II—15. Végét járják az idénysörök. III—1. Filalom a nagyobb szesztartalmu sörökre. III—15. Söráremelés az egész vonalon. A sör ára. VII—15. Az új söráremelés. VIII—1. Az új söráremelés a székesfővárosiak közgyűlésén. VIII—15. Kecskemét város a sörraktáros. IX—1. Följelentés a magas sörárak miatt. XI—15. A sör ára a porosz vasuti vendéglőkben. A müncheni sör ára. XII—15. A sörhiány.

1916. I—15. Sörhiány Budapesten. II—1. Sörhiány a vendéglőkben. II—15. Sörhiány a vendéglőkben. III—1. Vendéglősök gyűlése a sörügyben. III—15. Utó- és tájékoztató szavak a sörügyben. IV—1. Sörgyárak egyesülése. VI—15. Az idej sörtermelés. Súlyos büntetés a drága pilzeni sör miatt. VII—1. A boritaladó és a söradó emelése. VIII—15. Lesz-e elegendő sör? IX—1. A sör és bor közötti viszony. IX—15. A sörárak újabb emelése. X—1. Bajok a sörrel.

1917. I—15. Trafik és a sör. II—1. Apró események a söripar köréből. Letartóztatott sörüzér. II—15. A sörös palackok és a sörgyárak. Egy érdekes sörpör. III—1. Sörfőzés cirókmagból. IV—1. Sör cirókmagból. IV—15. A sörárdrágítók. VI—15. Sörpanaszok tárgyában. Svájciak a sör- és likörgyárosok ellen. A sör. VII—21. A nagy nap. Újabb söráremelés. VIII—15. A sör-csiger. IX—1. A memorandumról. X—1. Kevés a sörgyári haszon. 240 ezer mm. árpát kaptak a sörösök. XI—1. Olcsó magyar sör?

1918. I—1. A srofoló sörgyárosok és a cirók. I—15. A sör nagyon drága, de van bőven. IV—1. A sörkartell. V—1. Drága sör és olcsó hordó. V—15. Létesítünk egy sörraktárt. VI—1. A sör árának megállapítása. VII—1. Drága sörnek hig a leve. Bőven van sör, mert nagy az ára. IX—15. A sör újabb áremelése. Miből készül a sör. X—15. A sör árának hatósági megállapításáról. XI—1. A sörgyárosok nagylelkűsége.

1919. XI—1. Ismét működik a sörkartell. (Ebben az évben volt a szesztilalom és proletárdiktatura valamint lapszünet.)

1920. I—10. A vendéglősök és a sörkartell. I—20. Drága a sör de legalább komisz. II—20. A sörgyártás szabaddátétele. III—1. Ujabb panasz a sörgyárak ellen. IV—1. A sörkartell és az új sörárak. VI—1. A sörkartell újabb merénylete. VIII—1. A sörkartell ellen. VIII—20. A sörkartell.

Ezenkívül felsorolhatnánk az Országos Vendéglős Egyesület sok határozatát, kérvényét és deputátióin elmondott kérelmeit, melyet lapunk minden alkalommal közölt.

Ez a kis statisztika már címeiben is mutatja, hogy milyen szívós küzdelem kellett ahhoz, hogy ennyire is juthattunk, mint amennyire most vagyunk. Tartalma pedig meggyőzően bizonyítja azt a mi általunk réges-régen hirdetett igazságot, hogy a sörkartellt nem lehet sem hírlapi polemiaival, sem a hatóság előtti folytonos kérelmezéssel, sem gyűlési határozatokkal letörni, hanem egyes-egyedül egy vendéglős sörgyár felállításával.

Mert tegyük fel — amint reméljük is — hogy most a vendéglősség óriási áldozatok árán kitar a sörbojkott mellett s a sörgyárak mégis lejjebb szállítják a sörárakat, — talán egyidőre fel is oszlatják a kartellt: mihelyt azonban a vendéglősségben az összetartás érzete meglanyhul, mihelyt sikerül a gyáraknak kölcsönök, meg szép szó s egyéb különféle engedmények révén a vendéglősség közé éket verni, azonnal megkötik újra a nekik oly sok szép milliót jövedelmezett kartell-szervezetet, éppugy, mint megkötötték ezelőtt 25 évvel, akkor, mikor a sörgyárak igazgatóságában két igen befolyásos vezető vendéglős is helyet foglalt. És mondjuk meg nyíltan, hogy a szabadkereskedelem mellett joga is van a gyárosoknak ilyen kartellszerződést kötni. És ezt a jogukat ők nem érvényesítenék? Igenis érvényesíteni fogják, mihelyt kedvez nekik az idő. Azért újból is hangsúlyozzuk, a mi hosszú küzdelmünkben alapos tanulmányozás után lészűrő-

dött azon felfogásunk igazságát, hogy a kartellnek a vendéglősségre való hátrányos befolyását véglegesen nem lehet másképen megakadályozni, mint csak egy vendéglős sörgyár felállításával!

Tessék ezzel a kérdéssel behatóan foglalkozni, mert elvégre nem az a célja a vendéglősségnek, hogy a sört ne mérje, hanem az, hogy azon keressen. Ezt pedig nem lehet elintézni azzal, hogy most bojkottot tartsunk, hanem csak azzal, hogy a sörgyártás előnyeit a vendéglősség a maga javára biztosítsa. A mai lelkes hangulat igen alkalmas arra, hogy a sörgyár felállításának szükségességét a vendéglősség átérezze. Van megfelelő tőke is a kezében, tessék a kérdéssel komolyan foglalkozni, s bizonyára akad bank is, amely az üzletet elősegíteni kész lesz, csak meg kell kezdeni a munkát!

Bojkott a sörkartell ellen.

A budapesti szállodások és vendéglősök ipar-testülete március 18-án tartotta másodszer azt a közgyűlést, mely a sörkartell ellen folytatott küzdelem miatt országos hírvé és fontosságúvá vált. Még a gyűlés külsőségein is meglátszott a harc erőssége, mert olyan nagy számban jelentek meg az ipar-testület tagjai ezen a gyűlésen, mint máskor még soha, s a szóltan és nyomott hangulat elárulta a lelkek ingerültségét.

Keszey Vince elnök feszült érdeklődés közben mondta el megnyitó beszédét, melyben üdvözölte a nagyszámban megjelent kartársakat és vendégeket. Mielőtt azonban a tulajdonképpeni tárgyra lérték volna át, értesítette a jelenvoltagekat arról, hogy az árvizsgáló-bizottság legközelebb összeszedi és megvizsgálja a vendéglői árjegyzékeket. Azért ajánlja a kartársaknak, hogy az árak megállapításában lehetőleg menjenek le, nehogy árdrágítás miatt uzsorabíróság elé kerüljenek.

Ezután röviden ismertette azokat a tárgyalásokat, melyeket a sörösökkel folytattak, s azt a sovány engedményt, melyet azok tettek. Feltűnő volt az elnöknek azon ismételt mentegetőzése, hogy a vezetőség csak a közgyűlés határozatának nyomása alatt tette, amit tet!

Az egyezkedés tehát nem sikerült, mert a sörösök a legolcsóbb sör árából hektoliterenként csak 60 koronát voltak hajlandók engedni, míg a jobb minőségű sörök árából semmit. Azonkívül megígérték, hogy az adól (hektoliterenként mintegy 84 koronát) is ők fizetik, ha a kormány az árpát szabadforgalom tárgyává teszi. Végül felhívta a közgyűlés tagjait, hogy a tárgyhöz szólnak hozzá és hozzanak határozatot.

Elsőnek Usetti Ferenc nemzetgyűlési képv-

selő állott fel szólásra. Beszédében kijelentette, hogy ő sem a sörösök, sem a vendéglősök, hanem a közönség érdekében szólal fel. Kifejtette, s adatokkal bizonyította, hogy a kartell körülbelül egy millió korona újabb hasznót akar zsebrevágni a sör árának emelésével, azért ezt az erkölcstelen üzletet meg kell akadályozni, s a sörkartell fel kell robbantani. Üdvözölte a vendéglősöket, mint akik a közönség érdekében harcolnak, s hoznak nagy áldozatokat. «Amit önök tettek, — mondotta a többek között, — az az igazi hazafiság, csak tartsanak össze.» «Az önök neve Tényes lapjára kerül a történelemnek. Ezrek és ezrek köszönete és hálája kíséri az önök küzdelmét, stb.» Beszéde közben is, de különösen a végén, tomboló taps jutalmazta a szónok buzgóságát.

Kár, hogy e beszédet Usetty képviselő ur nem egy a közönség által rendezett sörkartellelenségy gyűlésen mondotta, ahol aztán az a gyűlés mondta volna ki határozatában, hogy a sörkartell ár-emelését erkölcstelennek tartja, s a bojkottálásban a vendéglősöket teljes erejéből támogatja. Ez lett volna ám csak az igazi tromf! Hiszen a vendéglősök között is akad elég férfiú, ki az ő sérelmeiket tolmácsolni kész és tudja. Ez a vendégszereplés így csak füst, melyből hiányzik a bojkottot életbentartó hőség.

Egyébként Usetti szépen megszerkesztett s csaknem mindvégig könyv nélkül mondott beszéde megpecsételte a bojkott ügyét úgy, hogy a többi felszólalónak elig akadt mondanivalója.

Fekete Lajos a sörkérdéssel a jégkérdést is szerette volna megoldatni, de az elnök ettől a szándékától eltérítette.

Sáry Sándor helyeselte a bojkott fenntartását, s a vezetőség eljárását.

Szabó Jenő kifogásolta, hogy az árvizsgálóbizottság a sörösök útjából félreállt, s az áremlésnek utat engedett, míg a vendéglősökkel szemben másképen cselekszik.

Blockner Izidor csak úgy vélte a sörkartell megszüntetését keresztülvihetőnek, ha ellene uzoráskodás miatt a törvényszéknél tesznek feljelentést. Kérte a gyűlést, hogy tartsa fenn a mult gyűlésen hozott határozatát.

Egy felszólaló azt hangoztatta, hogy a közönség a bojkottáló vendéglősök táborában van; míg egy másik arról panaszkodott, hogy vannak a vendéglősök között egyesek, kik a bojkott betartását nem tartják magukra nézve kötelezőnek, s máris mérik a sört.

Miután többen nem jelentkeztek szólásra, elnök szavazás alá bocsátotta a mult gyűlés határozatát, mely szerint a bojkott addig meg nem szűnik, míg a sörkartell fel nem bomlik, s a sörárak le nem szállanak. A szavazás felállással történt, s az eredmény a mult gyűlés határozatának fentartása lett.

Megszűnt a sörbojkott.

A kartell megmaradt, a vezetőség behódolt.

Mi már régen megirtuk, mert tízéves tapasztalat megtanított rá, hogy egyedül a sörbojkott nem elég erős fegyver a sörkartell elpusztítására; de örült a lelkünk annak látván, hogy a vendéglősség végre saját anyagi károsodása árán is egységes elhatározással vette fel a harcot a sörgyárosok ellen s heteken át állta az ostromot jobb ügyhöz méltó kitartással. Örömmel olvastuk a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestületének hivatalos lapjában, hogy a vezetőség maga fujja a harci riadót s fogadkozik, hogy a bojkott megszüntetése egyuttal a sörkartell halálát fogja jelenteni. Ugyanitt olvastuk azoknak a vendéglősöknek nyilvános kipellengérezését is, kik existenciális okokból a bojkottot megszegték, valamint azt a szigorú figyelmeztetést, hogy senki se merjen sört mérni, mert aki gyáván viselkedik, az a kartársak megvetését zúdítja magára s vele szemben az ipartestület megdorgálását és kizárását fogják alkalmazni.

Ezek után, — mint derült égből a villám — csapott ránk a megdöbbentő hír, hogy a vezetőség a bojkott megszüntetését határozta el, mely határozatáról a következő értesítést adta ki:

»A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur kivánságára a serföldék deferálnak a miniszter óhajának és kijelentik, hogy hajlandók hat héten belül a fél kivánságára felbontani azon háborus szerződéseket, melyek

1. 1914 aug. 1-től 1920 jan. 1-ig kötöttek,
2. és kölcsönügylettel nem kapcsolatosak,
3. a vevőt az árpa kontingentálási idején tul is kötik.

Ezeket a vevőket, akik a stornó jogával élnek, bármely sörgyár vevőnek elfogadja; a gyárak az árpa feldolgozási kötöttség feloldása után, de legkésőbb 1921 aug. 31-től kezdve nem fognak akadályt gördíteni az elé, hogy a szerződéssel nem kötött és tartozással nem terhelt vevő a sörgyárat szabadon választhatja meg.

Popper Mór és Lipót
bornagykereskedők

Budapest, X.,
Előd-utca 8. sz.

Telefon: József 59—78

A sörgyárak a bojkottból kifolyólag senkivel szemben és semmilyen formában sem fognak élni.

A sörárak a következőkben állapították meg: A 7%-os 1160 K helyett 1044, engedmény 116 korona; a 10—12%-os 1360 K helyett 1444 korona, engedmény 116 korona; 13%-osnál marad a régi ár, 1960 korona. Az új söradót, mely 42, 63 illetőleg 73 koronát tesz ki hektoliterenként, a sörfőzdek viselik és nem háríthatják át, úgy, hogy az engedmény a 7%-osnál 158 K-t, a 10—12%-osnál 179 K-t, a 13%-osnál pedig 78 K-t tesz ki.

A palacksör árát is a miniszter kívánságára kalkuláció után a fenti engedményekkel arányosan lefogják szállítani.

Ime, itt van a gyávan viselkedő vezetőségnek kétségbevonhatatlan dokumentuma.

Eszerint a kartell fennmarad. A szerződések érvényesek lesznek, ha a fél felbontani nem kívánja, a felemelt árból pedig lesz körülbelül 10% engedmény.

Mi eddig is tudtuk és hangoztattuk, hogy a háborús állapotok alatt létrejött szerződések érvénytelenek s nincs az a bíróság, mely azokat érvényeseknek elismerné, mert kényszer alatt jöttek létre; de azt is tudjuk ám, hogy a vendéglősség sokkal jobban rabja a sörkartellnek, semhogy az első pontban körülírt szerződéseket felbontani merné. Hát hol itt az engedmény?

Ha azonban mégis találkoznék vendéglős, ki stornó jogával élne, vagy különben is szabadon választhatná a gyárat, honnan sörszükségletét beszerezni óhajtaná, majd gondoskodnék az a gyár arról, hogy vele a vevőfél szerződést köszön s aztán menne minden a régi módon. Mert arról egy szó sincs az egész dokumentumban, hogy a sörgyárak az egymás között történt megállapodásokat eltörölték volna.

Ezek után felcsigázott kíváncsisággal várjuk az ipartestület vezetőségének magyarázatát arról az engedményről, melyről Walter tükár és maga az elnök is azt a találó megjegyzést tette, hogy »kevesebb a semminél«.

Majd abból a magyarázathoz tudjuk meg azt is, hogy miért határozta el a vezetőség oly hirtelen a bojkott megszüntetését, melyet viharos lelkesedéssel legalább 2000 vendéglős és kávé háztartozott el? Hogy mert vendéglősöket nyilvánosan kipellengérezni, ha másnap már maga is mérte a sört? Mivel indokolja azt az intézkedését, hogy egy imponáns közgyűlés ultimátumszerű határozatát félretéve, önkényesen kötött egy semmitő megállapodást?

Megvalljuk azonban, hogy mi nem az ezekre a kérdésekre adandó feleleteket tartjuk a legfontosabbaknak e dologban, hanem azt a tanulságot, melyet ebből a csufos kudarcból minden gondolkozó sörmérő levonhat s melyet mi szüntelen hirdetünk, hogy a sörkartell megdöntésére nem bojkott kell, főképen nem vendéglős bojkott, hanem egy vendéglős sörgyár. Ennek előkészítésére, kerestülvitelére meg nem ilyen

gyenge vezetőség alkalmas, mely tehetetlenségével guny tárgyává tette Magyarország összes vendéglőseinek, szállodásainak, kávéházainak, korcsmárosainak, büfféséinek egy szívvel-lélekkel hozott határozatát, hanem egy erélyes és előrelátó vezetőség, mert régen megmondotta a költő, hogy:

»Gyermek királyt s oly hadvezért, ki erején felül mer,
Ad az Isten haragjában a nemzetnek, kit megver.«

A vidéki záróráról.

Előttünk fekszik Pestpilissoltkiskun vármege közönsége által a Budapesten 1890. szeptember 19-én tartott közgyűlésében alkotott szabályrendelet, mely szólna a kihágásokról, a többek között elrendeli, hogy a vendéglők, korcsmák, sörházak, kávéházak és pálinkamérések április hó 1 napjától kezdve szeptember hó 30-áig esteli 11 órától reggeli 3 óráig; október hó 1 napjától kezdve pedig március hó 31-éig esteli 10 órától reggeli 5 óráig zárva tartandók.

Mint hogy Budapest és Ujpest kivételes önkormányzattal vannak fölrüházva, reájuk nézve ez a szabályrendelet nem vonatkozik, hanem csak a megye többi részeire, illetőleg községeire. Budapest és Ujpest záróráját a budapesti és ujpesti hatóság állapítja meg, innen van a vidéki és budapesti záróra közötti különbség.

Mint minden régi alkotmány, úgy ez a fentebb említett szabályrendelet is nagyon rászorult már a módosításra, mert 31 év óta bizony lényegesen megváltoztak azok a körülmények, azok a viszonyok, melyek ezen rendelet illetően megalkotását annak idején szükségessé tették.

Már megalkotásakor is kivételt képeztek e szabályrendeletben megállapított záróra alól a vasuti inóházaknál berendezett szállodák és vendéglők, mint hogy ezek a vasutakat használó közönség-kényelmére nyitva voltak tarthatók; az országos vásárok alkalmával a vásártéren levő bormérések és vendéglők, melyek meg a vásárt látogatók rendelkezésére voltak bocsáthatók; a szállodák meg épen minden időben kinyitandók voltak az utazók számára.

Szinte csudálatos, hogy a szabályrendelet megalkotói az itt felsorolt üzleteknek a közönség kényelme indokából milyen tágkörű privilegiumot biztosítottak! Hát a többi vendéglő, és korcsma stb. nem a közönség kényelmét szolgálja? Ha azt szolgálja, akkor miért kell azokat bezárni? Ha pedig a bezárással valamely erkölcsi szempontból kifogásolható mulatozásnak akartak gátat vetni, akkor miért adtak erre módot azoknak a kivételes üzleteknek a nyitvatartásával? Valóban ezek után nehéz megérteni ennek a szabályrendeletnek az indokolását, az egyszerűségét; de még nehezebb azt megérteni ak-

kor, ha meggondoljuk, hogy annak a vendéglősnek, korcsmárosnak, szállodásnak is van ám szüksége egy kis kényelemre, jó egészségre, melyet ő mindannyiszor feláldoz, valahányszor a zárórát tul kell lépnie. A bölcsen megállapított záróra tehát nemcsak a közrend és csend szempontjából üdvös dolog, hanem üdvös dolog ez a vendéglősnek és családjának nyugalma és biztonsága szempontjából is. Itt van hát az ideje annak, hogy a szabályokat alkotó urak belássák, miszerint a vendéglősök nem azért panaszkodnak a záróra ellen, mert az az ő jövedelmük csorbítását célozza; hanem azért, mert annak túllépése címén rengeteg szekaturának vannak kitéve.

Hiszen ha azok a hatósági közegek jóindulattal, megértő lélekkel nyitnak be bármily üzletbe, mint akik az üzletesnek segítségére mennek a záróra betartásában; és nem afféle fenegező fölényességgel, mint akik a vendéglóst 5—10 parcnyi zárórai túllépésen akarják rajta kapni, hogy gyönyörködhessenek annak megbírságotlásában: akkor mindenkor nehezen várt és szívesen látott, sőt odaadással támogatott öreik lesznek a rendnek a szó legszebb értelmében.

Mert az igazi vendéglősnek nem telik öröme a dorbézoló, házsártos legényekben. Ő csak a vendégek kényelmét és szükségleteit akarja kiszolgálni. És ha valamelyik vendég kényelme úgy hozza magával, hogy a záróra után szolgáltsa ki magát, akkor miért nem a vendéget büntetik meg a záróra áthágása miatt, és miért a vendéglóst?

Ne higgye azt senki, hogy ha a záróra éjjeli 12 órára tüzetik ki, akkor a vendéglősök pont 12 órakor fogják bezárni üzleteiket még akkor is, ha senki sincs a vendégszobában. Ugyan melyik vendéglősnek volna kedve 12 óráig fűteni, világítani, no meg ténseregni olyan üzletben, melyben egy héten egy vendég sem fordul meg éjjeli 9—10 óra után?

Régen letűnt már az az idő, mikor a falu-végi kurta korcsmák a szegénylegények gyülekező helyei, a csaplárosok a futó betyárok cimborái, orgazdái voltak!

A mostani vendéglősök művelt üzletemberek, kik nem henye élet mellett gonoszság útján szerzett zsákmányból akarják családjukat fenntartani, hanem a becsületes munka fáradsággal megkeresett polgári hasznából. A mostani vendéglősök meg a hasonló üzletesek nem a közrend áthágásában segítkeznek, hanem mindjobban belekapcsolódnak a rendőri szolgálat kényes szálaiba. Hiszen nyilván tartják vendégeiket, sőt gyanuok fölmerülése esetén még a feljelentésre is készek és kötelesek, mi célja van hát akkor annak a most divó sokféle zaklatásnak?!

Immár nem ez a rendőri lángelme, ki a zárórai és más kihágási eljárásokkal keseríti, ingerli a vendéglősöket a fennálló rend ellen, hanem az, aki bennük megbízható informátorokat, hűséges segítő társakat szerez a rendőri hatóságok számára. A hatóságok is a szabályokat alkotó tes-

tületek tehát ne a közrend ellenségeit és megrontóit, hanem annak öreit és fenntartóit keressék a vendéglősökben. Így a vendéglősök jóakaratu közreműködésével, kiknek megízlatóságáról má akkor meggyőződhetik a hatóság, mikor számukra a vendéglős iparendélyt kiadja, megteremtenek egy olyan ideális közrendet, melyről a régi copfos-világ bölcssei még álmodni sem mertek. Lehet aztán a forgalom nagy és szabad, annak éltető eleme a rend és tisztesség mindig meglesznek óva.

A záróra legyen mindenütt egy és ugyanaz, mert az emberi szervezet mindenütt egyenlően megkívánja a maga nyugalma, de egyik vendéglóst a másikkal szemben előnyben részesíteni nem okosság. Akinek utjában van a záróra korlátja, az ugys mindig ki tudja azt játszani. És hol könnyebb ezt megcselekedni, mint épen Budapest és Ujpest határán, hol a szomszédos községek csak egy verébugrásra vannak ezektől. Így aki mulatni akar, megteheti azt Erzsébetfalva, Kispeszt, Albertfalva, Pestszentlőrinc, Pestujhely, Budafok, Rákospalotán 11 óráig, de tovább nem. Ellenben átsétálván a vasuti vágányon az Erzsébetkirályné-uton, Gubacsi-uton, Üllői-uton és Fehérvári-uton minden háborgatás nélkül folytathatja azt 12 óráig Budapesten.

Hát ebből csak világos, hogy a kétféle záróranak Pestpilissoltkiskun vármegyében, de az egész országban sincs semmi értelme. Célszerűség tekintetében pedig főképen Budapest környékén egyedül az egytetű záróra behozatala az indokolt már csak azért is, mert itt a rendőrség államosítottván, a közigazgatás egyszerűsítése, a kihágások kezelése stb. sok tévedéstől és zavarótól szabadítható meg. Minthogy pedig hamaron rákerül a sor az egész ország rendőrségének államosítására is, már most helyes volna az egész országra nézve egytetű zárórát behozni.

Ezek után az a kérdés, hogyan kellene ezt a zárórai egyöntetűséget keresztülvinni? Hát az egész országra vonatkozólag a törvényhozás után, Pestpilissoltkiskun vármegyére vonatkozólag pedig úgy, hogy a községi képviselőtestületek kérések ezt a megyei törvényhatóságtól. A községi képviselőtestületeknek — jól megfontolván a dolgot — maguknak is érdekükben áll, hogy a záróra kitolásával községük vendéglőseinek teherviselőképességét legalább valamicskével emeljék. E testületekben meg vannak vendéglősök, kik ezt a mozgalmat megindíthatják, hát tegyék meg a saját érdekükben. A szerencse próbával jár!

Társulati élet.

Az ujpesti vendéglősök gyűlése.

Az ujpesti vendéglősök március hó 24-én rendkívüli közgyűlést tartottak, melynek egyedüli tárgya a sörbojkott volt. A közgyűlése a fűszerkereskedők egyesületének elnöke és néhány budapesti kiküldött is részt vett.

Három óra után Her cz og József elnök megnyitotta a közgyűlést, üdvözölte a nagyszámúban megjelent kartársakat és a fővárosi vendégeket. Bejelentette, hogy a közgyűlésnek csak egy tárgya van: állásfoglalás a sörbojkott ügyében. Felkérte Szabó Jenő budapesti kartársat, ismertesse az egész sörkérdés komplexumát, valamint a sörgyárakkal folytatott tárgyalások eredményét.

Szabó Jenő előadja, hogy a kőbányai sörgyárak a múlt hó végén, — mikor az Árvízsgáló Bizottság a sörforgalmat szabadabb tette — ukázszerűen közölték a vendéglősökkel, hogy március 1-én a sörárakat mintegy 100%-kal fel emelik. A sörgyárak ezen szemérmetlen áremelése úgy a vendéglősöknél, mint a fogyasztó közönségnél nagy felháborodást okozott. A budapesti vendéglős ipartestület ez okból március 4-ére egy nagygyűlést hívott össze, amelyben egyhangulag kimondták, hogy mindaddig, amíg a sörösök a felemelt sörárakat le nem szállítják és a sörkartell meg nem szüntetik, nem mérnek sört. Erre a gyárosok tárgyalásokat kezdtek az ipartestület vezetőségével, illetőleg az erre a célra kiküldött bizottsággal. A sörgyárakkal való tárgyalás nem vezetett eredményre, mert azok csak 60 koronát voltak hajlandók engedni a legolcsóbb sörből és néhány értéktelen ígéretet tettek a jövőre nézve. E tárgyalások eredményéről a vezetőség a múlt hó 18-án tartott második nagygyűlésen számolt be. Ekkor az összes kartársak egyhangulag ezeket a semminél is kevesebbet érő engedményeket visszautasították s még nagyobb szilárdsággal elhatározták, hogy a sörbojkottot tovább is fenntartják. Ebben a tárgyban a nemzetgyűlésen Usetty képviselő meginterpellálta a minisztert, de mint tudjuk, ez a válasz ránk nézve nem volt valami kedvező. A kereskedelemügyi miniszter illetőleg eljárását erősen kritizálva, szóló felemlítette, hogy a sörbojkott mozgalomban más támogatására nem számíthatunk, mint saját erőnkre és a közönség rokonszenvére. Azért kell tehát a vendéglősöknek ebben a kérdésben összefogni és kitartani, akkor a siker el nem maradhat. Együttal figyelmeztette a kartársakat arra, hogy az ellenfél éket akar verni a vendéglősök közé, azt a hírt terjesztvén, hogy a régi árban szállítja a sört. Kérte a kartársakat, hogy az ilyen csábításoknak fel ne üljenek. Mielőtt még befejezte volna beszédét, rámutatott a napisajtó magatartására, mely szerinte bizony szomorú és elítélésre méltó, mert nem karolja fel a nagyközönség érdekeit. Alig egy pár sorban emlékezik meg a sörbojkottról, míg a vendéglősök kihágási ügyeiről hasábokat ír. Majd megemlékezvén a nemzetgyűlésről és kormányról, elmondotta, hogy mikor a nemzetgyűlés azzal a törvényjavaslattal foglalkozik, hogy a több üzlettel bíró tulajdonosokat megfosztja üzleteik egy részétől s mindenkinek csak egyet hagy meg, ugyanakkor a magas kormány némán tűri azt, hogy egy ér-

dekcsoport Magyarország összes üzletei felett disponáljon. A markukban tartják az összes sörkimérők üstökét s úgy rángatják őket, ahogy nekik tetszik. Egyedül a szabadverseny az, ami egészséges kereskedelmet biztosít. Az ország érdeke, a kereskedelmi miniszter ömlesztőségének kötelessége belenyulni ebbe a darázs-fészekbe és minden hatalmával megakadályozni a telhetetlen sör-bárók további garázdálkodásait.

Lelkes éljenzés követte a szónok szavait.

Utána Blockner Izidor szólalt fel. Beszédében ostromozta a sörkartell működését, mely a vendéglősökből jobbágyakat csinált s mint hűbéreseivel bánt el. De ez egyszer csalódnai fognak a diktátorok, mert a vendéglősök felvették a keztyüt és talpra álltak. Ne felejtsük el — mondotta — hogy most már nemcsak az indokolatlan sörárak ellen, hanem a sörkartell hatalma ellen is harcolunk. Ha összetartunk, ezt a kizsákmányoló társaságot szétfogjuk ugrasztani. A szónok szavait hosszú éljenzés jutalmazta.

Ekkor Her cz og elnök jelentette, hogy a fűszerkereskedők egyesületének képviselője akar szólni, de előbb kérte a határozati javaslat felolvasását.

A határozati javaslatot felolvasta Posch Gyula s hangzik ekképen:

»Mondja ki a közgyűlés, hogy a sörgyárosok által fenntartott kartell nemcsak sérti a nagyközönség érdekeit, hanem szociális szempontból erkölcstelen, mert megköti a vendéglősök szabad mozgását és lehetetlenné teszi a szabad versenyt, megakadályozza azt a főrekvést, mely a sör minőségének javítására irányul. Tekintettel arra, hogy indokolatlan a sör árának felemelése, azért csatlakozik a »Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete« által 1921. márc. hó 4-ére és 18-ikára egybehívott két rendbeli nagygyűlésen hozott egyhangú határozatához és mindaddig nem mér sört, amíg a sörgyárosok a sör árát le nem szállítják és a fennálló sörkartell fel nem oszlatják.«

Azután még a fűszerkereskedők egyesületének elnöke jelentette ki, hogy az általa képviselt egyesület nevében a javaslatot elfogadja és a mai naptól kezdődőleg több sört átvenni nem fognak.

Malosik Ferenc kérte, hogy a kartársak a javaslatot egyhangulag fogadják el. Ne felejtsük el, ha most elbuknánk, a sörkartell ellen többé a vendéglősök akciót nem indíthatnának s örökös rabszolgái maradnának a sörkartellnek. Csak még rövid ideig kérte a kitartást, a siker elmaradhatatlan.

Kolben Ernő már előre kijelentette, hogy a határozati javaslatot elfogadja, de ő, ki óriási rezsivel dolgozik és kiterjedt sörüzlete van, mégis csak szeretné tudni, meddig fog a bojkott tartani. (Harangozó József megerősíti Kolben szavait.) Ő a kartársakkal mindenben szolidáris, saját existenciális érdekeit még sem szabad szem előtt tévesztenie. Annakidején, mint budapesti vendéglős, az ottani ipartársulati életben élénken

részt vett s ő volt az, ki már 10 évvel ezelőtt Glück Frigyes és Gundel János uraknak ajánlta, hogy a vendéglősök csináljanak egy saját sörgyárat. Ezek az urak helyeselték is eszméjét, midőn azonban annak kivételére került a sor, ellene voltak és leszavazták. Ez őt akkoriban nagyon elkedvetlenítette. De megállapítja, mert elégtételül szolgál neki, hogyha akkor ezek az urak a kartellenkülvüi vendéglős sörgyár felállítását meg nem akadályozták volna, a mostanihoz hasonló eset nem fordult volna elő.

Végül Herczog József elnök, miután több felszólaló már nem volt, feltette a kérdést, hogy elfogadja-e a közgyűlés a határozati javaslatot? A közgyűlés a határozati javaslatot lelkes éljenzéssel egyhangulag elfogadta.

A Főpincérek Országos Egyesületének tagjai f. hó 5-én a Kovács kávéház emeleti helyiségében (VI. Andrássy-ut 48.) ismerkedési estélyt tartanak. Az estélyen csak tagok és azok családtagjai vehetnek részt.

A főpincérek egyesületének pénztárnoki állásáról Vass Samu nagyelfoglaltsága miatt lemondott, helyébe egyhangulag Francisics Károly főpincérről választották meg.

Különféle közlemények.

Előfizetőinkhez. Tisztelettel értesítjük azon hátralékos előfizetőinket, kik Budapest és közvetlen környékén túl laknak, hogy még e hó folyamán postai megbízás útján fogjuk tőlük a hátralékos követeléseinket beszédetni. Ezt az eljárást azért választottuk, hogy t. előfizetőinket megkíméljük a belizetőlapon kiállításától és feladásától. Együttal kérjük őket, hogy előfizetéseiket ne vonják meg tőlünk, hanem inkább támogassanak bennünket a kartársak érdekeiért folytatott küzdelmünkben.

A vagyonváltság adó. A pénzügyminiszter rendelete arra kötelezi az ipari és kereskedelmi üzleteket, tehát a vendéglősöket is, hogy a vagyonváltság kivétele céljából írják össze üzleteik készletét és felszerelését a folyó évi április elsején mutatkozó állag szerint. Az összeírás céljából kü-vagyonváltság-összeírási íveket fognak a községi közegek mindenkinek kiosztani, de aki véletlenül nem kapna, az maga kérjen, mert az összeírás elmulasztásából nagy kellemetlensége származhatik. Az összeírást 1920. április 30-áig kell elkészíteni és betérjeszteni.

A vendéglősök és az uzsorabíróság.

A vendéglősöknek a sörkartell árdragító manővere ellen való küzdelmében a nagyközönség is résztvesz, — azt mondta Usetti nemzetgyűlési képviselő lapunk más helyen ismertetett beszédében. Hát lehet, de nem ám a vendéglősök mellett, mint ő azt elgondolta, hanem ellene. Mert míg egyfelől a sör nem mérése miatt is a vendéglősöket szidja, addig másfelől a vendéglősöket is árdragítóknak tartja s velük aszerint bánik.

Mert a nagyközönség szívesen hisz az «olcsósági hullámok» áradatában, anélkül, hogy latolgatná, mennyi igaz ezekből a jóleső hírekből. Tény, hogy a húsarak 40—50 százalékkal estek, de csak a harmad-negyvedrangú husoké; a bor is olcsóbb 10—12 koronával, de csak az élvezhetetlen vinkóé, a jóminőségű hus és bor azonban máig sem esett 8—10 százalékkal.

A napilapok — a közönség hangulatának kifejezői, — csaknem kéjelegnek a vendéglősök ócsárlásában, s nagy élvezettel kürtölik világgá, hogy egy vendéglőst 3 napi elzárásra és 6000 korona pénzbüntetésre ítélték azért, mert 60 koronáért mérte a bort; és ezenkívül még vagy 500—600 vendéglős áll vádlottként az uzsorabíróság előtt, mert a levest, főzeléket néhány fillérrel drágábban számította, mint azt az árvisgáló bizottság megállapította.

A hatósági jóakarát pedig abban nyilvánul meg a vendéglősökkel szemben, hogy napról-napra összeszedik az étlapokat, s aztán sok vendéglős ellen eljárást indítanak, mert a fantáziában levő olcsóság dacára nem szállította le, vagy nem «elégge» szállította le az árakat.

A valóságban így fest a nagyközönség és a hatóság együttérése a vendéglősökkel, és nem úgy, mint azt Usetti állította be a március 18-iki vendéglősgyűlésen.

Mi ezt az összevisszaságot sehoggy sem tudjuk megérteni.

Mindenki a szabad forgalmat, szabad versenyt ordítja; a sörkartell élt is ezzel a szabadsággal és felemelte az árakat 100 százalékkal: ott még sincs nagyközönség, hírlapi támadás, hatósági beavatkozás. Ellenben a vendéglős behörtönözni való, mert a bort 60 koronáért mérte, vagy mert a sült árát nem elégge szállította le.

A sört szabad drágán adni a gyárosnak, de a bort a vendéglősnek nem. Ki tudja megmondani, hol itt a törvényelötti egyenlőség.

Most, amikor kivetik a rettenetes adókat, emelik az üzletbéreket, lakbéreket, felhúzzák a gáz- és villany árát, azt kívánni a vendéglősöktől, hogy ők meg az első olcsósági hullám hírére jelentékenyen szállítsák le az ételek és italok árát: kissé merész kívánság. Elvégre a vendéglős sem azért dolgozik reggeltől estig, illetőleg éjjel, hogy mások kényelmesen éljenek és olcsón étkezzenek; hanem azért, hogy kiadásait valahonnan behozza, s azonkívül Iáradozásainak gyümölcséből maga és családja megélhessen.

Az a hivatalos s hatósági jelleggel bíró ipartestület pedig lépjen fel már egyszer kellő eréllyel és nyomatékkal az ilyen igazságtalanságok ellen, világosítsa fel a nemzetgyűlési képviselőket arról, hogy ha a vendéglősség tönkremegy és kidül, az adóalanyok egy igen jelentős csoportja szünik ám meg, ami éppenséggel nem lehet államérdek. Szó sincs arról, hogy mi ezzel a notórius árdragítást akarnók védelemben részesíteni, oh nem, csak egyenlő olbánást kívánunk és követelünk.

Utólérte a nemezis. Mintegy másfél évvel ezelőtt Kecskeméten kistájerolt egy kartársunkat valami könnyelmű íráter, ki hogy a meggondolatlanul beigért bért előteremthesse, különíle, a tisztességgel nem mindig összeegyeztethető, üzleti fogásokhoz folyamodott. Amde ezzel a hatóság figyelmét magára vonta, s a vádlottak padjára került, hol rövidesen ki fogják oktatni arra, hogy mi a tisztesség és mi nem az. Sorsát megérdemli.

Hymen. Ádám Imre, a „Főpincérek Országos Egyesület” alelnöke, március hó 17-én jegyet váltott Szegheő Lilike urleánnyal Szegedről.

Barta Lipót, az „Adria” szikvizgyár igazgatója, s neje, szül. Steiner Janka, mult hó 22-én tartották ezüstmennyezőjüket. Ez alkalommal Barta igazgatót számos ismerőse üdvözölte.

Gregorits Ferenc budapesti vendéglős kartársunk március 16-án vezette oltárhoz özv. Rezner Katalin urnót Győrben.

Gyászhir. Singer Leó, az érsekújvári vasuti vendéglő sok éven át volt bérelője, március hó 13-án 53 éves korában meghalt Bécsben, ahol egy szanatóriumban kezelte magát.

Szuchy Károly közkedvelt fővárosi vendéglős mult hó 14-én hosszabb szenvedés után 36 éves korában meghalt.

Kovács Árpád, a debreceni „Arany bika” nagyszálló igazgatója, március 12-én 56 éves korában Budapesten elhunyt.

Id. Kamarás Mihály budapesti vendéglős a mult hó 17-én meghalt.

Id. Hantzmann János fővárosi vendéglős a mult hó 21-én meghalt.

Schätz Józsefné szül. Jerabek Anna 80 éves korában március 23-án elhunyt.

Hektor János vendéglős 44 éves korában mult hó 21-én meghalt. Temetése március hó 24-én volt a rákoskeresztúri új temetőben.

A jég ára. A jég tájékoztató árának megállapítása tárgyában az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság a székesfőváros területére nézve a következő árakat rendelte el március 19-ével: A jég (műjég) ára métermázsánként 25 korona, ennél fogva a jég tájékoztató ára házhoz szállítva métermázsánként 75 korona. Ha a jég nem métermázsánként, hanem — a termelő gyár telepén kívül — különként kerül eladásra, a tájékoztató ár különként 75 fillér.

Üzleti hírek.

Budapest. Kolossa Viktor kartársunk április elsején vette át a nyugati pályaudvar vendéglőjét. — Ábrahám Árpád megvette a Krisztina körút 11. szám alatt levő vendéglőt. — Pausch János átvette a Hidegkúti-ut 2. sz. alatti Kovács János pedig átvette a Budafoki uton levő vendéglőt.

A szerkesztésért felel: Pösch Gyula, Segéd-szerkesztő: Fekete Gyula

Kiadó és laptulajdonos:

a Fogadó-nyomda és lapkiadó vállalat r.-t.

Köszönetnyilvánítás.

Felejthetetlen férjem elhunytá alkalmával mindazon ismerőseimnek és jóakaróimnak, valamint a „Budapesti Száll. és Vendéglős Ipartestület” nek, ugyszintén a „Jóbarátok” asztaltársaságának, kik fájdalommat részvétükkel enyhítették és a végtisztességen is megjelentek, ezuton mondok hálás köszönetet.

Budapest, 1921 március hó 22.

özv. Suchy Károlyné
vendéglős.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejthetetlen édes anyám elhunytá alkalmával részvétüket fejezték ki és ezáltal bánatomat enyhíteni igyekeztek, ezuton fejezem ki hálás köszönetemet.

Budapest, 1921 március hó 27.

Schätz József
sörkereskedő.

Magy. kir. államvasutak üzletv. Debreczen.
6676—III. 1921. szám.

Pályázati hirdetés.

A magyar királyi államvasutak Nyiregyháza állomásán 1921. évi július hó 1-én a vasuti vendéglő bérlete lejár, ugyanazon időponttól számítandó 5 évi időtartamra ezen vendéglő bérletére ezennel zárt ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az 5 koronás bélyeggel és »Ajánlat a magyar kir. államvasutak Nyiregyháza állomásán levő vendéglői üzlet bérletére« felirattal ellátott, nemkülönbén a kellő okmányokkal felszerelt, borítékba zárt és lepecsételt ajánlatok 1921. évi május hó 10-én déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak debreczeni üzletvezetősége általános (I.) osztályához címezve posta útján térítve vévennyel nyujtandók be. — Ugyanazon időpontig bánatpénzül ötezer korona készpénz küldendő be függetlenül az ajánlattól a debreczeni üzletvezetőség gyűjtőpénztárába posta útján jelen pályázati hirdetés számárával hivatkozással. A vendéglők bérletére vonatkozó feltételek nevezett üzletvezetőség III. (forgalmi és kereskedelmi) osztályában (Iisza palota, II. emelet, 44. ajtó) a hivatalos órák tartama alatt (delelőtt 8-tól délután 2 óráig) megtekinthetők.

Az üzletvezetőség.

Steinberger Vilmos és Társa

„Központi“ adás-vételt közvetítő ügynökségi irodája
Budapest, VIII, Rákóczi-ut 69. I. em. 35

Törvényszékieleg
bejegyzett cég.

Közvetítünk minden-
nemű üzleteket, háza-
kat, kisebb-nagyobb bir-
tokokat gyorsan és pon-
tosan. Bank-transzaktiók

Hivatalos órák:
d. e. 9-12-ig d. u. 3-6-ig

Kesztheli Karátszony Ádám
soltvadkertői szőlőbirtokos ajánlja

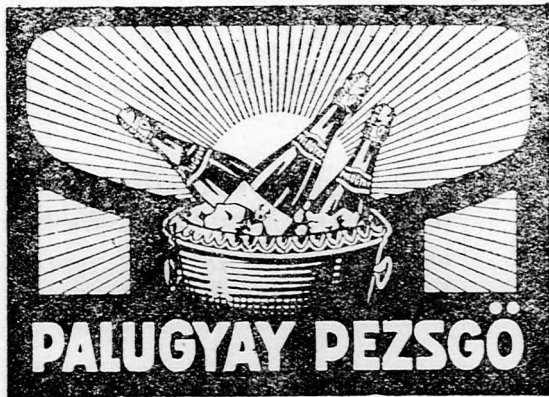
FAJBORAIT

vendéglősöknek

Borpince a főváros közepén.
Német-u. 1. sz., Népszínház-u. sarok.

KASS-fogadó, Szeged, Színház-tér, Stefánia-park mellett.

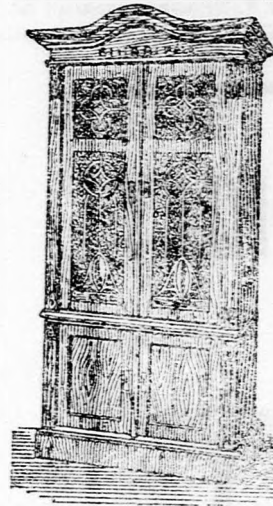
Minden kényelemmel berendezett 60 szoba. Köz-
pontifűtés. Hideg melegvíz szolgáltató minden szoba-
ban. Fürdővel ellátott szobák — külön fürdők. Lak-
osztályok 2—3 szobával. Előkelő nagy étterem. Pilseni
sörház. — Nagy fényes kávéház. — Villamos megálló.

PALUGYAY PEZSGŐ

BORHEGYI F.

borkereskedés Budapest, V., Gizella-tér 4. sz.
Transito borpincék: Budafok.
Telefon-szám: 35—79.

ARANYBÁNYÁT SZEREZ!
HA ÖN IS HOZAT
ÖT ÉVI JÓTÁLASSAL
kékpénzért v. postapénzért

„Bihari hangszergyár“
Budapest, Rákóci-ut 14. alól
Telefon: József 129—82. sz.

VENDÉGLŐI
ÖNMŰKÖDŐ ZENEKART
egy korona pénzbedobásra
játszik — önmagát kifizeti.
Igen jó szórakozást nyújt!
Eljásza a legkedveltebb nép-
dalokat, csárdásokat, katona
nótákat, valamint egyéb tánc
és énekarabokat.
Megrendelés végett levelhi-
vára lejövünk. Az érdeklő-
dőknek dus mintaraktárunkon
zenéinket bármikor működés-
ben bemutatjuk.
VÉTEL NEM KÖTELEZŐ!!

Vendéglősök, korcsmárosok és
kávésok figyelmébe!
Üveg és porcellán áruk
nagy választékban és ere-
delti gyári áron kaphatók

IFJ. GRÜNWARD MÓR

üveg és porcellán nagy raktárában
Budapest, IV. Ferencz József-rakpart 6. sz.
(a Ferenc József-híd közelében.)

Uj, hitelesített
vörösréz ürmértékek, parafadugók, kénlapok.

Borszivattyúk, gummicsövek stb. pincegazdasági cikkek legjutányosabban kaphatók
Telefon József 115—15 szám. NAGY IGNÁCZ Budapest VII, Károly-körut 9.

Király Sörfőzde Részv.-Társ.

Telefonszám 36 NAGYKANIZSÁN Telefonszám 36

Ajánlja elsőrendű minőségű: Aszok, Márciusi Duplamárciusi, valamint a hírneves nagykanizsai Szent Istvánsört, továbbá Bajor és Baksör különlegességeit. Fetegeknek és lábadozóknak mint tápanyag-tartal ajánlja az elsőrendű Duplamalátát tápsör különlegességet. Gyárt ezenfelül legjobb minőségű malátát, etetési és hizlalási célokra pedig malátacsírát és sörtörkölyt.

Arjegyzékkel és fölvilágosítással készséggel szolgálunk.

IPARSÓ

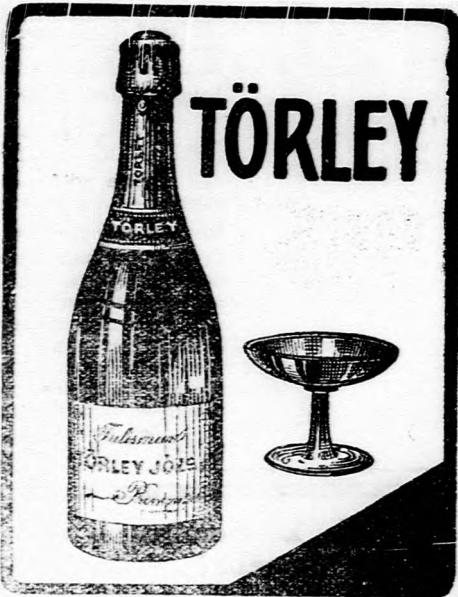
Iszalt, jegeskávé, hidegkészítmények előállításánál, a jég szószára, valamint hűtőkészülékekhez.

Minden felvilágosítást díjmentesen nyújt a

Magyar Királyi Sóstóvédék
Vezérügynöksége

Budapest, V, Vilmos császár-ut 32

KREMER F. utódai tulajdonos
WÖRNER TIVADAR
BORKERESKEDŐ BUDAFOK
SÖRHÁZ-U. 5. SZ. TELEFON SZ. 5

Ajánlja vendéglősöknek faborait hordókban kávésoknak és kereskedőknek palack borait házhoz szállítva. :: :: ::

SZENT ISTVÁN

Duplamalátasört világszerte utánozzák.

Gyártja a Kőbányai Polgári Sörfőző R. T. Budapest-Kőbánya.

